

Ik Was Vergeten

Acda en de Munnik

Ik was vergeten
Het lawaai
Van honderd stoelen
Net verlaten
Dat ze kraken
In de stilte
Of wat dat had moeten zijn

Ik was vergeten
Mijn nieuwe pak
Drie keer gedragen
Doffe donker
Dat me eigenlijk
Zonder tranen
Misschien best wel goed zou staan

Ik was vergeten
Wittegympies
Niet zo slim
Op natte aarde
Ik troost me wel
Met de gedachte
Nog niet geroutineerd te zijn

Ik was vergeten
Goed te eten
Weinig koffie
Blik op grond
Een dag als dit
Heeft nooit een reden
Een verstandig mens te zijn

Ik was vergeten, glad vergeten
Maar vandaag, hoe mooi het brein
Ik was vergeten, dat vergeten
Wat het beste weg kan zijn

Wel het verdiet
Nooit de persoon
Nooit de persoon
Maar soms de pijn

Ik was vergeten, glad vergeten
Hoe mooi het is iets kwijt te zijn

Nooit de persoon maar kleine dingen
Te verbannen uit mijn brein
En dat het soms een enkele keer
Hoe mooi het is iets kwijt te zijn